

La resposta de Salamanca no ha satisfet a Anglaterra

«Els termes d'aquesta resposta no poden ésser considerats satisfactoris per part del Govern britànic» ha dit Chamberlain

Refugis per a Girona

La sessió Municipal d'ahir mereix un comentari i el escriure'l sentim l'emoció que dona la ciutadania, quan en la seva actuació hi palpita el desig unànim de tots els ciutadans, representats per la seva màxima unció, com ho és, la Corporació Municipal de la nostra ciutat, acoblament de les forces polítiques i sindicals.

Per unanimitat i sense cap discussió, fou aprovat un pressupost extraordinari amb quins ingressos es nudreix de cabdals a la Junta de Defensa Passiva Local, per a que vetllant per a salvar la vida dels nostres conciutadans es construeixin refugis a la nostra ciutat.

La generositat de l'Estat, tot hi ésser notable, — ja que aporta mig milió de pessetes — no era suficient per a resoldre amb tota l'amplitud que exigeix, la seguretat de Girona; era precís que els propis ciutadans, conscients de la responsabilitat del moment, completessin l'obra de l'Estat i per això la nostra Corporació estructurarà un Pressupost extraordinari que permetés donar els mitjans econòmics a la Junta de Defensa Passiva, i, aquesta convertiria en realitat les orientacions que donava a l'Ajuntament i que no es traduïen en fets per manca de cabals.

Treball lent, el de la Junta de Defensa Passiva, poc conegut i sovint no obeït, les més de les vegades, censurat per aquells que voldrien tota mena de garanties sense posar-hi cap sacrifici. Però, ara, aquesta tasca silenciosa de preparar plans, estudiar refugis públics, visitar edificis per a adaptar-los, si fos necessari, donarà el seu fruit i farà que Girona sigui una ciutat ben defensada contra possibles atacs de l'aviació fascista.

Perquè, no es tracta de plans que no passen del paper, sinó d'obres que es van convertint en realitat: el refugi de les Bernardes, el del Jardí de l'Infància, el de l'Escola Carles Marx, el de l'Assistència Infantil, les nombroses trinxeres ja construïdes, són realitats, que completades amb nous refugis que s'estan començant, donaran als gironins les màximes garanties contra la metralla feixista.

Però, al costat d'aquests drets que tenia la Junta de Defensa Passiva i dels del nostre Ajuntament d'ajudar amb els seus diners tot quan fossin orientacions i esforços per a defensar la Ciutat, hi ha el deure de tots els ciutadans d'aportar-hi el petit sacrifici que se'ls hi demana: comerciants, industrials, professionals, funcionaris i obrers, tots han d'ajudar-hi.

Que pensi tothom, que el petit augment que tindrà el cinema, el teatre, la consumació i altres mitjans d'ingressos, no són més que uns cèntims que pagarem per a salvar la vida dels nostres fills, de la mare i tal volta la pròpia vida.

La unanimitat de l'acord municipal, vol dir la justícia dels esforços que es demanen a tots els ciutadans, sacrificis que ens retornaran amb escreix: Quantes vides salvades i quantes llàgrimes eixugades en el dia de demà!

Ajudem-hi tots, per sentiments humanitaris, per amor a Girona i per la Causa antifeixista.

El fet del moment

Les atletes catalanes i el bon nom de Catalunya

L'Estadi parisenc de Courneuve. Cinquanta mil espectadors es congregaren el passat diumenge per seguir amb veritable interès el magne festival esportiu. Diversos països hi envien més de cinquanta representants, les més selectes de cada nació, per disputar-se la supremàcia en el brillant i interessantíssim "cros" de "L'Humanité".

El públic bull de nerviosisme i d'impaciència, per veure començar la prova. Tot d'una, fan la seva aparició les atletes esmentades. Van en grups. Cada grup porta la representació del seu respectiu país. El públic va aplaudint cada representació. De sobte, una oació unànime, xardorosa, omple l'espai de l'Estadi. Han aparegut al camp unes joves atletes. Van vestides amb

pantaló blanc i maillot roig i llueixen sobre el seu pit, amb orgull, un estel amb els signes del treball i les quatre barres de sang. L'entusiasme es desborda. El públic aplaudeix frenèticament les representants esmentades: són les enviades de Catalunya. I elles corresponen emocionades, amb el pensament posat en la nostra terra i en el desig ferm de posar ben alt el pavelló esportiu de casa nostra.

Ha acabat la prova. Rússia ha guanyat els quatre primers llocs. El cinquè, és per la campiona francesa de l'especialitat. El sisè és per Catalunya. L'Andreu ha guanyat aquesta puntuació d'honor davant de les representants escollides de les nacions competidores.

Les companyes de l'Andreu també corresponen dignament, i gairebé diríem amb escreix, a l'encàrrec que els hi ha fet Catalunya: Torremadé guanya el novè lloc i Saltó i Amat es situen en un lloc honorabilíssim.

Més tard, acompanyades per la delegada Aminda Valls, visiten les redaccions de diversos periòdics parisencs. En tots ells es posa de manifest la simpatia que es sent per la victòria esportiva obtinguda i el desig fervent de que l'Espanya republicana guanyi ben aviat la guerra.

Les nostres representants senten dintre seu l'escalf patriòtic que les fa superar en els parlaments que s'han vist obligades a pronunciar i Aminda Valls, digna de gest i d'expressió, posa de relleu la sublim aportació de Catalunya a la causa del poble. Tota la joventut és als fronts de lluita. I essent els homes al front, les dones es senten orgulloses i dignes de poder portar la veu de Catalunya enllà de les seves fronteres com un herald que pregona als quatre vents la potencialitat de la nostra terra i el desig unànim de foragitar del sòl hispànic els mercenaris i els traïdors.

H. ROURA TUNEU

Pere Casellas, el mestre, és mort!

Lletra d'un seu company

"Front del Centre 14-2-38.

Amic Rahola: Una trista missió em fa escriure aquesta lletra. Dolorosa per a tu i altres amics. Dolorosa per a mi. No vull demorar més la nova. No és necessari. Ets un home i sabràs fer el cor fort. En Pere Casellas, el nostre Peret, és mort!

T'ho escric a tu, que sé que eres amic íntim d'ell. Jo, com a amic íntim d'en Peret, m'he fet l'obligació de comunicar-t'ho.

En els moments del perill va oblidar que era milicià de cultura i fou el soldat disposat a defensar fins a la mort el terreny. I va saber complir amb el seu deure i va morir en el seu lloc, aferrat al seu fusell metrallador. A mi em fou donat d'ésser el primer en trobar-lo junt amb els seus companys que no existien ja, uns minuts després de la seva mort. La meua condició d'enllaç em va obligar a portar-los municions enemigues d'un foc terrible de l'artilleria enemiga. Vaig tenir la sort de po-

der-hi arribar, però ells ja havien sucumbit.

Terrible moment per a mi i després per a tots els companys! En Pere Casellas era estimat per tots. I als que el coneixíem íntimament ens ha arribat a l'ànima la seva mort.

El nostre Peret ha sabut complir fins al darrer moment amb el seu deure. Primer, com a simple soldat. Després, com a caporal del fusell metrallador. Ultimament com a milicià de la cultura, i els fruits de la

Impressió per a L'AUTONOMISTA

Tota la joventut gironina recordarà sempre en Pere Casellas, l'amic; en Peret per als íntims, el jove professor gironí. La seva simpàtica figura — alt, ros, llavi inferior lleugerament sortit — no passejarà ja més per la nostra Rambla, tan volguda per ell.

Pere Casellas fou un enamorat del deure. Ho ha demostrat amb el seu sacrifici. Milicià de cultura del

seva tasca ja eren ben palpables. I en el perill, va abandonar la seva cartera amb els llibres i els quaderns de cultura i va anar al seu antic lloc en el fusell metrallador.

Ell és mort, però tots els que tinguérem la sort de conèixer-lo, tindrem present sempre més la seva amistat, el seu caràcter i — sobretot — el seu exemple, que no dubtarem a seguir.

Amic Rahola, quan comuniquis a tots els seus amics la seva mort, digues-los que fou el mateix Peret de sempre. Bo, senzill i convençut de la seva missió."

Batalló, hauria pogut eludir amb poc esforç el perill. Però ell no volgué deixar mai la seva Companyia. Ell no es movia de la 4.ª del 3.er Batalló. Donava les classes i vivia entre nosaltres, a la trinxera. F a l'hora del perill, va córrer al seu antic lloc amb el fusell metrallador i va contribuir eficaçment a la nostra victòria. I allí va saber morir junt amb els seus tres companys — enyo-

La gran veritat

Les grans veritats convé que siguin repetides de tant en tant. El desmemoriament ha estat durant molt de temps una de les tarres d'aquestes masses espanyoles, de les quals fou dit un dia que no tenien pols. I la manca de memòria, també, sembla ésser ara un dels defectes capitals dels països democràtics, davant dels horrors de la guerra civil espanyola.

Josep Andreu i Abelló, l'orador que en nom d'E. R. de C. parlà al míting de diumenge, s'adreçà a les nacions europees per recordar-les que la guerra nostra neix de la traïció dels que cobraven de la República, dels que havien jurat defensar-la, que foren els organismes coercitius de la nació els que cometeren la covardia immensa d'acabar-se amb el seu Govern.

Aquesta és la gran veritat. Nosaltres fem una guerra imposada. La fem, perquè no és lògic, ni natural, ni humà, que un poble es lliuri de bon grat als qui pretenen ésser-ne els seus botxins. Si al món hi ha hagut una guerra de defensa, aquesta ha estat la nostra. Defensa, primerament, contra els mateixos espanyols que volien monopolitzar el dret a viure; defensa, després, contra dues nacions que, sense haver-nos declarat la guerra, envaeixen el nostre país i assassinen els espanyols. ¿Quin és el poble que no es defensaria contra aquesta terrible injustícia, per dir-ho amb paraules de lmateix Andreu?

Abominar de la guerra i no condemnar els homes que la desfermaren, és una singular paradoxa. Desitjar l'acabament de la guerra i adular les dues nacions que impudicament la sostenen, àdhuc flirtejar amb elles, és una altra paradoxa, no menys singular que l'anterior. Les democràcies de lsegle XX reservaven a la història l'espectacle de la seva decadència moral que, de no posar-hi remei, anirà fatalment seguida d'un capvespre gairebé físic.

Convé dir i repetir aquestes coses, especialment quan l'ajut estranger als nostres enemics adquireixin proporcions que, en certs moments, com en la batalla de Terol, superen les nostres probabilitats defensives. Com més dura la guerra, més creixerà el nostre odi envers els homes que la declararen i contra els aliats que han trobat en el tèrbol mar dels pescadors internacionals de gangues.

rats Tinent Albert Burguillos, catalanista 100%, Caselles i Cubeles — sense abandonar el seu lloc sota la terrible pluja que l'artilleria enemiga ens enviava.

L'ànim de Pere Casellas no va decaure un moment. Poc abans de la seva mort encara em deia amb un entusiasme febrós: "No has vist com fem saltar la Cavalleria? Els tenim a tots ben aclaparats."

Dies abans, ell i jo havíem organitzat el periòdic mural de la Companyia i al discutir el nom a posar-hi, l'amic Casellas em féu avinent de la conveniència de titular-lo "Fermis!". Em va convèncer, i "Fermis!" va dir-se. I ara el nostre Comissari em diu: "Quanta raó teníeu a titular "Fermis!" el vostre periòdic. Heu demostrat els de la 4.ª del 3.er de la 136 Brigada, que sou fermes entre els fermes i el nostre Pere Casellas — l'ànima del periòdic — ha sabut fer honor a la seva fe i al seu valor!"

Pere Casellas és mort! El nostre Peret ens ha deixat per a sempre. Però tenim el seu record i el seu exemple a seguir fins a la fi.

JAUME BAIGES

Sector Guadalajara Febrer 1938.

J.M. BUTIÑA GUIMERA

METGE CIRURGIA

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DE L'APARELL
DIGESTIU

HORES DE CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de
4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALES

Carrer de les Hortes, 18, 1.ª 2.ª
TELÈFON. 143
GIRONA

Totes les dones de partits polítics, agrupacions sindicals, i sense partit, llur organització ha d'ésser la de "LA DONA A LA RERAGUARDADA", car així demostraran llur esperit antifeixista i anhel de Llibertat.

Els capellans honorats, al costat del poble

MANIFESTACIONS DEL CANONGE ARBOLEYA

L'il·lustre sociòleg i professor, canonge Arboleya, en diverses ocasions ha manifestat adhesió a la causa de la República. D'ell són les següents declaracions:

"No creo en el motivo religioso de esta guerra. Creo que se trata de una cuestión económico-social. Desde principios de siglo vengo diciendo lo mismo: la justicia en sí misma y combatir por ella sin que ningún motivo nos aparte de este camino. El único medio que tenía la Iglesia para conservar al obrero a su lado era cumplir su deber de reparar la injusticia. Los católicos españoles no lo han entendido así, como no han entendida otras muchas cosas. Olvidaron que vivíamos en una democracia y que en las democracias manda la mayoría.

Durante la Dictadura hubo una verdadera borrachera de triunfo en ciertos sectores sociales, que no colocaron a los gobernantes en los altares porque éstos estaban ocupados. Pero en cualquier momento puede leerse en la "Revista Eclesiástica" cómo se colocaba a un delegado gubernativo en el presbiterio entre dos sacerdotes. Entre tanto, este catolicismo pretendía acercarse al pueblo con caridades, reba jándole y humillándole, no por la caridad e nsí, que yo he de defender, sino porque se le daba limosna cuando se le negaba la justicia.

Las derechas españolas obtuvieron en 1933 una mayoría parlamentaria con menos votos de los obtenidos por las izquierdas, según los datos del Instituto Geográfico y Estadístico. Y creyeron que con esto la tenían ya todo conseguido.

Surgió Octubre y los católicos españoles no comprendieron; pensaron que su papel era el de insultar, el de atacar, el de violentar, el de cerrar los Sindicatos, y lo hicieron.

Después del triunfo del Frente Popular, en los periódicos católicos aparecían artículos en los que se hablaba del tigre i del domador, del pueblo y del demagogo, para pedir que al pueblo, como tigre, se le ponga en jaula. Evidentemente, ésta es la causa del ac-

E. R. C.

Passeig de Pi i Margall, 19.-Barcelona.-Tel. 14725

CONSELL PERMANENT III PLE DEL PARTIT

CONVOCATORIA

Atès l'acord del Consell Permanent recaigut en la seva reunió del 17 de gener proppassat, es convoquen els delegats de les Comarcals al Tercer Ple del Partit, que se celebrarà els dies 26 i 27 de febrer corrent a Barcelona, al nou estatge del Secretariat General, Passeig de Pi i Margall, 19.

ORDRE DEL DIA

Primer.— Constitució del Ple.
Segon.— Lectura i aprovació de l'acta del Ple anterior.
Tercer.— Elecció de taula de discussió.
Quart.— Informe del Secretariat General.
Cinquè.— Dictamen del Consell Permanent respecte de les Ponències acordades en el Ple anterior.
Sisè.— Proposicions.

Les sessions del Ple començaran el dia 26, a les quatre de la tarda.
Cada Comarcal (Barcelona-ciutat es considera que consta de tantes Comarcals com districtes té), tramarà, amb deguda anticipació, la comunicació designant els dos delegats que han de representar-la.

tuat doloroso momento en que vivimos; y en ello cabe una responsabilidad grandísima a los católicos españoles.

Canónigo ARBOLEYA".

Es necessari que cada Delegat porti la Credencial en el moment de constituir-se el Ple.

Els Centres o militants que vulguin presentar proposicions o esmenes a l'Ordre del Dia, caldrà que ho facin per mitjà dels seus delegats Comarcals.

ARTICLES A TENIR EN COMPTA DEL REGLAMENT DELS PLENS DDEL PARTIT

Article quart.— Les proposicions per a la seva discussió en els Plens, hauran d'ésser presentades almenys amb 72 hores d'anticipació. Les posteriorment rebudes serà facultat de la taula llur discussió sempre que no reuneixin la signatura de sis Comarcals.

Article cinquè.— Tindran dret a concórrer als Plens: amb veu i vot dos delegats per cada Comarcal, amb els seus suplents. La de Barcelona-Ciutat tindrà dos Delegats per cada districte municipal que serà considerat com una Comarcal. Amb veu sense vot els militants del Partit que hagin estat o siguin consellers de la Generalitat, ministres de la República, diputats del Parlament català i de la República i membres del Comitè Executiu de les Federacions. Podran també assistir-hi els components de l'organisme encarregat d'organitzar les Joventuts, mentre no estiguin aprovades pel Ple les bases de relació de les Joventuts amb el Partit.

Article sisè.— Totes les Comarcals i Districtes de Barcelona co-

municaran a la Secretaria General, les persones designades per a delegats, amb 24 hores d'anticipació a la celebració dels Plens i els delegats seran personalment portadors de la corresponent credencial.

Nota important.—Tots els Centres rebran oportunament el text del dictamen del Consell Permanent a què ess refereix el cinquè apartat de l'ordre del dia.

Barcelona, 31 de gener del 1938.—El Secretariat General.

COMITÈ COMARCAL DEL GIRONÈS

Aquest Comitè assabenta a totes les Entitats i Centres adherits i simpatitzants que disposa d'un important "Estok" d'ensenyas "PER CATALUNYA" a disposició de les mateixes.

Per Comandes al Centre d'Unió Republicana, de Girona, Carme, 13.

COMITÈ EXECUTIU DE LA COMARCAL DEL GIRONÈS

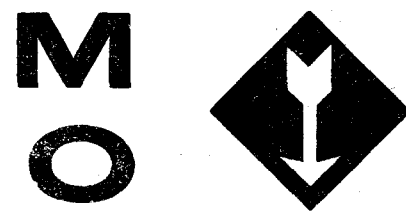
En la última reunió celebrada per aquest Comitè Executiu, després d'aprovades algunes gestions importants portades a cap últimament, es posà en estudi noves sol·licituds d'ingrés en el si del nostre partit presentades per alguns Centres d'aquesta Comarca. Com a resultat del mateix, quedà acceptat i reconegut oficialment el nou Centre d'Esquerra Republicana del veí poble de Costa Roja del Terri.

S'assabenta a tots els demés sol·licitants, que no veuen resoltes les corresponents demandes d'ingrés, que aquest Comitè gestionarà amb la màxima urgència les resolucions que manquen per la efectivitat d'aquells. Cal tenir en compte que les circumstàncies del moment exigeixen ésser més que mai, rigorosos amb les admissions i clars en les actuacions i aportacions e nel nostre partit, ja que aquest comitè, té com a norma establerta, que interessen al partit homes totalment addictes, disciplinats i de comprovats sentiments democràtics, fent cas omís en quan al nombre de militants que puguin reportar els no compresos a aquestes condicions establertes.

Després d'un muniçió examen de la situació política Comarcal, es veié amb satisfacció l'actuació disciplinada dels companys del Centre Federal de Sarrià de Ter, que amb aquella han obtingut novament per el nostre partit l'Alcaldia d'aquella esquerrana població.

En vistes al proper III Congrés nacional del Partit que s'ha de celebrar a Barcelona durant els dies 25 i 26 de lcorrent i del Ple de Comarcals d'aquesta Federació Regional que tindrà lloc el dia 19 venider, es designà als companys C. Ferrerós Pla de Girona i S. Vila Soteres, de Llagostera com a delegats representatius d'aquesta Comarcal en els esmentats actes.

Balances automàtiques
Molins per café
Molins - ratlladores
Picadores de carn
Talladores per fiambres
Caixes de cabdals, varis tipus, amb secret americà, sense claus.

Per a detalls i preus dirigir-vos a

R. Turró Vila

Llibreria Gráfica, E. G.

Cort-Real, 1
Telèfon 571

MOBBA GIRONA

AIGÜES MINERALS

FONTS DE SACALM

Abans Sant Hilari Sacalm (Girona)

Descobertes a començament del segle XVIII i declarades d'utilitat pública en la Gasetta de Madrid del 31 de desembre de l'any 1879.

Premiades a les Exposicions de París, Frankfurt, Amsterdam, Niça, Madrid, Barcelona, Buenos Aires, etc., etc.

Afeccions hepàtiques:

LITIASIS HEPÀTICA (CALCULS BILIARS) INFART SIMPLE DEL FETGE, CATARRO DE LES VIES BILIARS.

Afeccions urinaries:

LITIASIS DE TOTA MENA I PARTICULARMENT L'ÚRICA (MAL DE PEDRA), ARTRITISME, GOTA, DIABETES, ETC.

DEMANEU-LA EN ELS ESTABLIMENTS BEN ASSORTITS

PER A COMANDES AL

Consell Municipal de Fonts de Sacalm

Cafès

Cornellà

Sucres empaquetats

Telèfon, 321

Girona